

สรุปผลการประชุม
คณะกรรมการการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย
สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓
วันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๗๐๑ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

๑. เรื่องพิจารณา

๑. พิจารณาข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับกับอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติโดยเชิญประธานกรรมการอำนวยการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติและคณะมาร่วมประชุมชี้แจง

ผลการพิจารณา

นายสมิทธ ธรรมสโรช ประธานกรรมการอำนวยการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติได้กล่าวชี้แจงถึงข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับกับอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) การก่อตั้งศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติก่อตั้งขึ้นภายหลังจากเกิดโศกนาฏกรรมคลื่นสึนามิ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ โดยรัฐบาลไทยได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ (สภช.) ขึ้น โดยได้วางแผนเตรียมรับมือกับภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งภัยพิบัติที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและภัยพิบัติที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

๒) สถานะของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติก่อตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘

๓) การจัดทำนโยบาย แผนงาน และโครงการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

(๑) ศึกษาประเภทและลักษณะงานของภัยธรรมชาติทุกชนิดที่จะเกิดขึ้น มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทรัพย์สินของทางราชการ และต้องจัดทำนโยบายและแผนการบริหารระบบการเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพ เทียบเท่าระบบเตือนภัยสากลระหว่างประเทศ

๑.๑ จัดสร้างระบบรับข้อมูลการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิดจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่ทำหน้าที่ตรวจวัดแหล่งการเกิดภัยธรรมชาติ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๑.๒ จัดสร้างระบบวิเคราะห์ข้อมูลและรายละเอียดของภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้น ผู้เชี่ยวชาญและระบบคอมพิวเตอร์ ให้ได้ผลลัพธ์พอเพียง รวดเร็ว และถูกต้องสำหรับการเตือนภัย

๑.๓ จัดสร้างระบบเตือนภัยที่ทันสมัย ประกอบด้วยระบบเตือนภัยหลักและระบบเตือนภัยสำรอง เพื่อใช้ส่งข้อมูลคำเตือนภัยพิบัติล่วงหน้าให้ถึงประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัย ให้รวดเร็วที่สุด ก่อนการเกิดภัยธรรมชาติ เพื่อช่วยให้ประชาชนมีเวลาที่จะอพยพไปอยู่ในบริเวณพื้นที่ปลอดภัยได้ทันเวลา

(๒) การกำหนดนโยบายและโครงการระบบเตือนภัยทางธรรมชาติ

๒.๑ โครงการและระบบเตือนภัยที่ทันสมัยตามมาตรฐานสากลและประหยัด

๒.๒ โครงการและระบบที่ไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการและระบบโทรคมนาคมของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ที่มีระบบโทรคมนาคมติดตั้งใช้งานอยู่เรียบร้อยแล้วเพื่อประหยัดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์

๒.๓ บริหารโครงการและระบบโทรคมนาคมร่วมกับหน่วยราชการ องค์กร รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ที่สามารถให้บริการถ่ายทอดข้อมูลการเตือนภัยธรรมชาติสู่ประชาชนได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เช่น ผ่านการกระจายเสียงของสถานีวิทยุโทรทัศน์ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีวิทยุและสถานีวิทยุโทรทัศน์ ของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ของหน่วยราชการและภาคเอกชนทั่วประเทศ

(๓) การให้องค์ความรู้แก่ประชาชน

๓.๑ จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติให้แก่ประชาชนทั่วไป (โดยเฉพาะประชาชนที่อาศัยในบริเวณพื้นที่เสี่ยงธรรมชาติ)

๓.๒ จัดบรรยายให้ความรู้และสาธิตผลกระทบจากการเกิดภัยธรรมชาติให้เผยแพร่แก่ประชาชนและเยาวชนตามสถาบันการศึกษาต่างๆ

๔) อำนาจหน้าที่ของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ศภช.” เป็นหน่วยงานทำหน้าที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับการเตือนภัยพิบัติธรรมชาติ ดังนี้

(๑) ศึกษาวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน แนวทาง และมาตรการด้านการบริหารระบบเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ในการจัดเตรียมแนวทาง และนโยบายมาตรการและแผนงาน ตามนโยบายและแผนการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานราชการในด้านการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัย ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

(๔) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานราชการที่ดำเนินงานหรือดำเนินการในการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ ให้เกิดการปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบนี้

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกและประสานงานให้กับ ภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ กภช. กำหนด

(๖) บริหารแผนงานรวม ประสานการบริการและปฏิบัติการตามแผนงาน การบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

(๗) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

(๘) เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

(๙) รวบรวม ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานในการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ และเสนอแนะวิธีป้องกัน และแก้ไขต่อรัฐบาล

(๑๐) ขอยืมตัวและขอให้บุคคล วัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์รวมตลอดทั้งขอ ใช้อสังหาริมทรัพย์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็น

ในการทำหน้าที่เป็นฝ่ายปฏิบัติการเกี่ยวกับการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ ให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติแต่ละชนิด โดยทำการจำลองสถานการณ์ของภัยพิบัติต่างๆ โดยการจัดทำข้อมูลพื้นฐานล่วงหน้า เพื่อใช้ในการตัดสินใจ ตกลง กระทำการได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว

(๒) รับข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติจากภายในและภายนอกประเทศ เพื่อให้ในการวิเคราะห์ความรุนแรงของภัยพิบัติและประเมินสถานการณ์ความเสียหายที่เกิดจากภัยพิบัติ

(๓) ดำเนินการแจ้งเตือนและกระจายข่าวความรุนแรงของภัยพิบัติ การสิ้นสุดของภัยพิบัติผ่านสื่อโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย วิทยุ โทรศัพท์มือถืออื่น ๆ ของรัฐและเอกชน ที่ประสงค์จะเสนอข่าว หอเตือนภัย รวมทั้งให้คำแนะนำการลดความสูญเสีย การหนีภัย การบรรเทาสาธารณภัยให้กับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือต่อสาธารณชนและประเทศ

(๔) ดำเนินการประกาศแจ้งข้อเท็จจริงเพื่อยุติข่าวลือภัยพิบัติ ผ่านสื่อโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย วิทยุ เพื่อยุติความตื่นตระหนก ลับสน วิดก กังวลของสาธารณชน

(๕) ติดตามสถานการณ์ของภัยพิบัติอย่างใกล้ชิด เพื่อทราบความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน และสนับสนุนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการช่วยเหลือผู้ภัย รวมทั้งประสานและบริการข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้การบรรเทาสาธารณภัยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) กำหนดแนวทางและประสานงานให้มีการศึกษา ฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่และประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับแนวทาง วิธีการลดความสูญเสีย การหนีภัย การเลี้ยงภัย และการบรรเทาภัย

๕) บทบาทและความรับผิดชอบ

ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ (ศภช.) มีหน้าที่รับผิดชอบในการเตือนการเกิดภัยพิบัติต่างๆ รวมถึงภัยพิบัติที่เกิดจากการเกิดแผ่นดินไหวขนาดใหญ่และคลื่นสึนามิ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเตือนภัยล่วงหน้า ดังนี้

(๑) การรับข้อมูล

ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติมีระบบรับข้อมูลจากส่วนราชการประกอบด้วย กรมอุตุนิยมวิทยา, กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, กรมควบคุมมลพิษ, กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, กรมชลประทาน, กรมอุทกศาสตร์ทหารเรือ, กรมทรัพยากรธรณี

นอกจากนี้ยังรับข้อมูลจากองค์การต่างประเทศที่เกี่ยวกับการเตือนภัยพิบัติต่างๆ ได้แก่ Seismic earthquake Detection/Warning Network, Pacific Tsunami Warning Center, Hawaii, Japan Meteorological Agency, JMA, Seismic Earthquake Detection/ Warning Network, US Geological Survey, USGS และการรับข้อมูลจากหน่วยงานเอกชนและประชาชน

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลที่จะมีผลกระทบทำให้เกิดความเสียหาย

ระบบวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล

- การจัดระเบียบข้อมูล
- การวิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญ
- วิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์เพื่อจำลองสถานการณ์ (Simulate)

(๓) ระบบแจ้งเตือนภัยและกระจายข่าวเตือนภัย

๓.๑ วิธีการกระจายข่าว

- กระจายข่าวโดย SMS ๒๐ ล้านเครื่อง
- กระจายข่าวโดย FAX – E-mail
- กระจายข่าวโดย Website (www.ndwc.or.th)
- กระจายข่าวโดย ตัววิ่งทางโทรทัศน์ (๑๑ สถานี)
- กระจายข่าวโดย ออกอากาศทางโทรทัศน์ และวิทยุ (๒๑๖

สถานี) ทั่วประเทศไทย

- แจ้งเตือนโดยเปิดสัญญาณหอเตือนภัยซึ่งติดตั้งไว้ทุกจังหวัด
ของประเทศไทย จำนวน ๒๖๘ แห่ง และ ให้ข่าวแก่ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยโดยผ่าน
ทาง CALL CENTER ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

- กระจายข่าวโดย ออกอากาศทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ
แห่งประเทศไทยและ วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยสังกัดกรมประชาสัมพันธ์
ทั่วประเทศ (ภาษาไทย – อังกฤษ) จำนวน ๕๓๔ สถานี

- ให้ข่าวผ่านทาง CALL CENTER หมายเลข ๑๘๖๐

๓.๒ การติดตั้งหอเตือนภัยของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ ระยะที่ ๑ - ๓

- ระยะที่ ๑ ติดตั้งหอเตือนภัย จำนวน ๙๕ หอ บริเวณภาคใต้ฝั่ง
ตะวันตก

- ระยะที่ ๒ ติดตั้งหอเตือนภัย จำนวน ๔๘ หอ บริเวณภาคใต้ฝั่ง
ตะวันออก

- ระยะที่ ๓ ติดตั้งหอเตือนภัย จำนวน ๑๔๔ หอ บริเวณภาคกลาง
ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(อยู่ระหว่างการจัดซื้อ - จัดจ้าง)

(๔) การประสานงานและวางแผน

๔.๑ แผนการติดตั้งทุ่นตรวจวัดคลื่นสึนามิในมหาสมุทรอินเดีย

โดยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกากับรัฐบาลไทย
เพื่อให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวปลอดภัยจากการเกิดคลื่นสึนามิในอนาคต ศูนย์เตือน

ภัยพิบัติแห่งชาติได้ดำเนินการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคลื่นสึนามิเครื่องแรกในมหาสมุทรอินเดียจากความร่วมมือของรัฐบาลไทยและรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑-๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

๔.๒ แผนการปรับการปฏิบัติงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติของประเทศไทยให้มีสถานภาพเป็นศูนย์เตือนภัยพิบัติประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณมหาสมุทรอินเดียในอนาคต

(๕) การเตรียมความพร้อมและการตอบรับ รวมถึงการฟื้นฟูให้เข้าสู่ภาวะปกติภายหลังเกิดภัยพิบัติ

ต่อจากนั้นคณะกรรมการได้ซักถามและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับโครงสร้างและการทำงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) ประเด็นเรื่องสถานะของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

นายสมิทธ ธรรมสโรช ประธานกรรมการอำนวยการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติและคณะได้ชี้แจงว่า ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ (ศทช.) ได้จัดตั้งขึ้นโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยในขณะนั้นอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ต่อมาได้มีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติมาอยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ เป็นผู้อำนวยการศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

ในปัจจุบันสถานะของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติจึงเป็นเพียงหน่วยงานที่อยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเท่านั้น ดังนั้นศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติจึงยังไม่มีสถานะทางกฎหมายที่แน่นอนแต่อย่างไรก็ตามในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ก็ได้มีกำหนดแนวทางการจัดตั้งศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติให้เป็นองค์กรที่ถาวร โดยได้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติให้เป็นหน่วยงานถาวร และให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) เป็นผู้จัดอัตรากำลังให้ โดยขณะนี้ กพร. ได้ดำเนินการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ศูนย์เตือนภัยพิบัติ

แห่งชาติเป็นหน่วยงานเทียบเท่าระดับสำนักและอยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งถ้าหากกฎกระทรวงออกมาใช้บังคับ ศูนย์เตือนภัยพิบัติก็จะมีสถานะตามกฎหมายโดยเป็นสำนักในสังกัดของสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเท่านั้น ซึ่งการดำเนินการหรือการประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกต่างๆก็ยังคงทำได้ไม่เต็มที่

๒) ประเด็นเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

จากปัญหาในเรื่องสถานะขององค์กรทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประสานความร่วมมือกันขององค์กรระหว่างประเทศในเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติต่างๆ เพราะองค์กรระหว่างประเทศยังไม่มีเชื่อมั่นในสถานะของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติว่าเป็นองค์กรที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจหน้าที่แจ้งเตือนภัยพิบัติในระดับชาติจริงหรือไม่ และนอกจากนั้นรัฐบาลที่ผ่านมาไม่ค่อยให้ความสำคัญกับศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ โดยมีความพยายามที่จะยุบรวมให้เป็นหน่วยงานในระดับกองหรือสำนักเท่านั้น ซึ่งภารกิจของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อความมั่นคงและปลอดภัยของประชาชน สามารถช่วยลดความสูญเสีย และความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากภัยพิบัติต่าง ๆ ได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้น รัฐบาลจึงควรหันมาให้ความสำคัญกับศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติให้มากขึ้น เพราะการทำหน้าที่ของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติได้ช่วยประเทศชาติประหยัดงบประมาณของประเทศชาติเป็นอย่างมาก ในกรณีที่เกิดความเสียหายจากภัยพิบัติต่าง ๆ

นอกจากนั้น การที่ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติยังไม่มีสถานะในทางกฎหมายที่แน่นอน ทำให้มีปัญหาและอุปสรรคในการทำงานเป็นอย่างมาก อาทิเช่น ปัญหาเรื่องบุคลากรที่จะมาปฏิบัติหน้าที่นั้นก็ได้มีการยืมตัวมาจากหลายหน่วยงาน บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นพนักงานราชการก็มักจะลาออกไปทำงานที่หน่วยงานอื่น เพราะเห็นว่าศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติยังขาดความมั่นคงและไม่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ทำอยู่

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องความไม่คล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณในการดำเนินงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ เพราะต้องขออนุมัติงบประมาณไปตามลำดับชั้น ซึ่งในครั้งอาจทำให้ภารกิจในการแจ้งเตือนภัยพิบัติแก่ประชาชนเกิดความล่าช้า

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวจึงอยากให้หน่วยงานนี้เป็นองค์กรอิสระ (องค์การมหาชน) ที่ขึ้นตรงกับผู้บริหารของหน่วยงานนั้นโดยตรงโดยจะอยู่ในสังกัดของหน่วยงานใดก็ได้ หรืออาจเป็นหน่วยงานที่อยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีโดยขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรีก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการทำงานในทันสถานการณ์ และเพื่อความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณในการดำเนินงาน

กรรมการส่วนใหญ่ได้แสดงความเห็นว่า ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติมีภารกิจที่สำคัญเป็นอย่างมากกับพี่น้องประชาชน และได้กล่าวให้กำลังใจให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติงานของศูนย์ฯ โดยกรรมการส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจะมีการผลักดันให้ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติเป็นหน่วยงานถาวรตามกฎหมายต่อไป และเป็นองค์กรที่มีเสถียรภาพและมีฐานะเป็นนิติบุคคล รวมถึงมีกรอบอัตรากำลังเป็นของตนเอง เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

๓) ประเด็นโครงสร้างการบริหารงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติและการประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกและภาคเอกชน

นายสมิทธ ธรรมสโรช ประธานกรรมการอำนวยการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ และคณะได้ชี้แจงว่า โครงสร้างการทำงานของศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ มีคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องอยู่ ๒ คณะคือ คณะกรรมการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติเรียกโดยย่อว่า “กภช.” และคณะกรรมการอำนวยการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติเรียกโดยย่อว่า “กอช.” โดย กภช. จะมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนงานการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี ส่วน กอช. จะทำหน้าที่เป็นหน่วยปฏิบัติการในการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

สำหรับการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกนั้น ได้มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน รวมทั้งวิद्यุชุมชนต่างๆทั่วประเทศซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานดังกล่าวเป็นอย่างดี

๔) ประเด็นเรื่องการเดินทางไปศึกษาดูงานหน่วยงานด้านการเตือนภัยพิบัติของต่างประเทศ

นายสมิทธ ธรรมสโรช ประธานกรรมการอำนวยการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ และคณะได้ชี้แจงว่า ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติของไทยนั้นได้เลียนแบบมาจากศูนย์เตือนภัยของฮาวาย ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์ที่มีระบบการเตือนภัยที่ดีที่สุดในโลก มีขั้นตอนการ

เดือนกัณฑ์ชัดเจนเป็นระบบ โดยเขาได้มาวางระบบการเดือนกัณฑ์ให้กับศูนย์เดือนกัณฑ์พิบัติด้วย

ในส่วนเรื่องการเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะกรรมการนั้น ขอแนะนำให้ไปดูงานที่ประเทศจีน เพราะจีนเป็นประเทศที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติค่อนข้างมาก และมีระบบการเดือนกัณฑ์และการเคลื่อนย้ายประชาชนผู้ประสบภัย รวมทั้งการช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ดี โดยในหน่วยงานเดือนกัณฑ์พิบัติของจีนก็มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่มาก แต่มีการให้ความร่วมมือในการส่งข้อมูลภัยพิบัติมาที่ศูนย์อย่างเคร่งครัดและมีรัฐมนตรีสั่งการอย่างใกล้ชิด และนอกจากนั้นจีนยังมีระบบในการอพยพประชาชนนับแสนคนจากพื้นที่เสี่ยงภัยให้มาอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัยได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว และมีการเข้าไปช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยอย่างรวดเร็วโดยใช้เจ้าหน้าที่เข้าไปช่วยเหลือเป็นจำนวนมากร่วมมือกันทำงานอย่างเต็มที่

๕) ประเด็นเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติแก่ประชาชน

พลเรือตรีถาวร เจริญดี รองผู้อำนวยการศูนย์เดือนกัณฑ์พิบัติแห่งชาติด้านการบริหารได้ชี้แจงว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในการป้องกันความเสียหายจากภัยพิบัติต่างๆ คือ การสร้างองค์ความรู้ให้แก่ประชาชนในเรื่องภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งจะทำให้ประชาชนตระหนักและมีความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติต่างๆ เพิ่มขึ้น รวมถึงเชื่อคำเตือนของทางหน่วยงานราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประธานกรรมการได้กล่าวเพิ่มเติมว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติแก่ประชาชนนั้นถือเป็นเรื่องที่สำคัญมากและเห็นว่าจะมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเดือนกัณฑ์พิบัติต่างๆ แก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่เยาวชน นอกจากนั้นก็ควรมีการเสนอให้กำหนดความรู้เกี่ยวกับการเดือนกัณฑ์พิบัติต่าง ๆ เป็นบทเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กและเยาวชน นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญในการเดือนกัณฑ์พิบัติต่างๆ ก็จะต้องมีผู้มีอำนาจตัดสินใจในการดำเนินมาตรการต่างๆ เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้น

๒. เรื่องอื่นๆ

๒.๑ เรื่องการพิจารณาตั้งที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการและเลขานุการประจำคณะกรรมการ รวมทั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนที่ประชุมเห็นว่าเพื่อให้กรรมการทุกท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนบุคลากรของตนให้เข้ามาร่วมทำงานในคณะกรรมการ จึงควรให้กรรมการแต่ละท่านเสนอตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนท่านละ ๑ คน และเสนอนักวิชาการประจำคณะกรรมการท่านละ ๑ คนโดยให้ได้รับเงินค่าตอบแทนเดือนละ ๕,๒๕๐ บาท

โดยให้ทุกท่านแจ้งรายชื่อผู้ที่เหมาะสมแก่ฝ่ายเลขานุการเพื่อให้เสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมคราวหน้า

๒.๒ เรื่องกำหนดวันเวลาในการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศญี่ปุ่น

ที่ประชุมมีมติให้เลื่อนการเดินทางไปเป็นวันที่ ๒๑ – ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ เพื่อให้ฝ่ายเลขานุการประสานงานและเตรียมการเดินทางให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒.๓ เรื่องกำหนดการประชุมครั้งต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมครั้งต่อไปในวันอังคารที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา เพื่อจะพิจารณาแต่งตั้งที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ

๒.๔ เรื่องการตั้งคณะอนุกรรมการ ที่ประชุมเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นที่ต้องตั้งคณะอนุกรรมการในขณะนี้ แต่ควรทำงานร่วมกันในนามคณะกรรมการใหญ่เพื่อศึกษาขอบเขตงานในลักษณะที่เป็นภาพรวมไปสักระยะหนึ่งก่อน ถ้าหากสมัยประชุมหน้ามีภารกิจที่จะต้องรับผิดชอบมากขึ้น อาจจะมีการตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นเพื่อศึกษางานด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะก็ได้

ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการครั้งต่อไปในวันพุธที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

นายจิตติวัฒน์ ทองนวล

นิติกร ๔ สำนักกรรมการ ๓

ผู้สรุปผลการประชุม

จิตติวัฒน์/ร่าง

ผกามาศ/พิมพ์

กฤษณะ/ตรวจ